சிவஞானபோத

முதநூலாராய்ச்சி

முதற்பாகம்

திரிசிரபுரம்
திரு.மா.சாம்பசிவம் பிள்ளையவர்கள்

தெய்வச் சேக்கிழார் சைவ சித்தாந்தப் பாடசாலை
5D, செல்வம் நகர்
தஞ்சாவூர் - 613 005

2007 விலை: ரூ.8/-

சிவஞானபோத

முதநூலாராய்ச்சி

முதற்பாகம்

இஃது
திரிசிரபுரம்
திரு.மா.சாம்பசிவம் பிள்ளையவர்களால்
இயற்றியதை,

திருக்கைலாய பரம்பரை திருவாவடுதுறையாதீனம்
மகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக சுவாமிகளின்
மாணாக்கர்,

வாங்கல், மு.அப்பாவு பிள்ளையவர்கள்
பேருதவியால்,

கருவூர் விவேகபானு அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது.
31.3.23

நூல் விவரம்

நூலின் பெயர்	:	சிவஞானபோத முதநூலாராய்ச்சி
நூலாசிரியர்	:	திரு.மா.சாம்பசிவம் பிள்ளை
மொழி	:	தமிழ்
நூல் வெளியீடு	:	தெய்வச் சேக்கிழார் சைவ சித்தாந்தப் பாடசாலை தஞ்சாவூர்
பதிப்பு ஆண்டு	:	ஜுன் 2007
தாள்	:	இயற்கை வண்ணம் (NS) மேப்லித்தோ
பக்கம்	:	16
எழுத்தின் அளவு	:	10 புள்ளி
விலை	:	ரூ.8/-
அச்சாக்கம்	:	மீரா ஃபைன் ஆர்ட்ஸ், சிவகாசி.
விற்பனை உரிமை	:	அகரம், தஞ்சாவூர்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபெருமான்

உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவ
னிலவு லாவிய நீர்மலி வேணிய
னலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

குருமரபு

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான
போதநெறி காட்டும் வெண்ணெய்ப்
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெஞ்ஞான பாநு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குரு நமச்சிவாய தேவன்
சயிலாதி மரபுடையோன் றிருமரபு
நீடூழி தழைக மாதோ.

உ

சிவமயம்

சிவஞானபோத முதனூல் ஆராய்ச்சி

சித்தாந்த சைவசமயிகள் பலருக்கும் வந்தன பூர்வமாய்த் தெரிவித்துக்கொள்ளும் விண்ணப்பமாவது:

திராவிட சைவசித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கனுள் சிவஞான போத மெனும் நூல் மற்றவைகட்கெல்லாம் முதனூலென்பது சைவ சமையிக ளெல்லோரு மொப்பினதே. இந்நூல் ஆதியில் சீகண்டருத்திரரால் நந்தி யெம்பெருமானுக்கு வடமொழியிலுப தேசிக்கப்பட்டு சீடபரம்பரையாற் பின்னர் பரஞ்சோதியாரால் மெய்கண்ட தேவநாயனாருக்கு அனுக்கிரகிக்கப்பட்டு அம்மூர்த்தி களான் முதனூலுக்கிணங்கப் பன்னிரண்டு சூத்திரமாகவே தமிழ்ப் பாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதுடன், வார்த்தீகமெனும் பொழிப் புரையும் உதாரண வெண்பாக்களு மவர்களா லருளப்பட்டதாயும் பூர்வந்தொட்டுச் சைவ பரம்பரையிலுள்ளோர் கூறிவருகிறார்கள்.

2. மற்றொரு சாரார் அதாவது தற்கால மேனாட்டுச் சரித்திர ஆராய்ச்சி முதலியவற்றில் வல்லோர், சீகண்டருத்திரரால் நந்தி யெம்பெருமானுக்குபதேசிக்கப்பட்ட சிவஞான போதமானது (12 சூத்திரமட்டும்) இப்போது தமிழ்ப்பாஷையிலுள்ள நூலே யென்றும் அதுதான் சீடபரம்பரையில் மெய்கண்ட தேசிகருக்குபதேசிக்கப் பட்ட நூலென்று மவற்றிற்கூறா நிற்பர்.

3. இருதிறத்தாரு மவரவர் கோட்பாடுகளுக்கிணக்கமாகப் பிரமாணங்காட்டியுந் தேடியும் வருகிறார்கள். மகாமேதாவி களாகியவிப் பெரியோர்கள் சங்கை கொண்டு விவகரிக்கும் விடயத்தில் நாயினேன் புகுந்து விவகரிப்பது சூரியப்பிரகாசத்தின் முன்னர் மின்மினிப்பூச்சி போலுமாம். எனினும் ஆசை வெட்கமறியாதெனும் பழமொழியைப் பொய்க்க அசக்தனானேன்.

4. மேனாட்டுச் சரித்திர ஆராய்ச்சியார் கூற்றுப்படி ஆரியராவார் சுமார் 3,000 வருடங்களுக்குமுன் ஐரோப்பா கண்டத்தின் ருஷ்யா வெனும் நாட்டின் தென்பாகத்தினின்றும் நம் பரதகண்டத்தில் முதல்முதல் நுழைந்தவரன்றோ? அதன் முன்னர் நம் பரதகண்டம் ஆரிய பாஷையெனும் பெயரேயறிந்தில தன்றோ? தமிழ் பாஷையே பரதகண்ட முழுதும் அநாதியாயிருந்த தன்றோ? (இவை மேனாட்டுச் சரித்திரக்காரர் கூற்று) இத்தை நம்மவர் சிலரும் ஒப்பியுமிருக்கிறார்கள். இவ்வாறிருக்க சீகண்டருத்திரர் நந்தியெம் பெருமானுக்குச் சிவஞானபோத முபதேசித்த தெக்காலம்? நந்தி யெம்பெருமான் சிலாதரரிஷியின் புத்திரரன்றோ? வசிஷ்ட மகாரிஷியின் பௌத்திரியாகிய சுயசையை மணம்புரிந்தவரு மன்றோ? வசிஷ்டரோ ஸ்ரீஇராமர் காலத்தவரு மவர்காலத்துக்கு வெகுநாள் முந்தினவருமன்றோ? இவர்களெல்லாம் ஆரியகுல திலகர்கள். பரமேதிகாசமாகிய சிரகசியத்திலும் வான்மீகியாரருளிய இராமாயணத்திலும் வியாசபகவானால் வெளியிடப்பட்ட இலிங்க ஸ்காந்தாதி மஹா புராணங்களிலும் நந்தியெம்பெருமானார் சரித்திரங் கேட்கப்படுகின்றது. வியாசரோ பாரதவீரருற்பத்திக்கு ஆதியாயுள்ளவர். பாரதகாலம் கலியுகத்துக்கு முந்தியது அதாவது 5,000 வருடத்துக்கு முற்பட்டது. ஆதிகாவியமெனப் பெயர்பெற்ற வான்மீகியா ரிராமாயணம் பாரதத்துக்கு முந்தியது. அகத்தியர் சரித்திரம் இராமாயணத்தில் கேட்கப்படுகின்றது. நந்திதேவர் அகத்தியருக்கு முந்தினவர். அகத்தியர் தமிழ் முதற் சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்த பெரியோர். இவ்வாராய்ச்சியால் 10,000 வருடங்கட்கு முன்னரே குறிப்பிட்டறியக் கூடாத எக்காலத்திலேயோ நந்திதேவர் சிவதீட்சையடைந்து சிவஞானபோதம் உபதேசிக்கப்பெற்ற காலமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

5. மேனாட்டுச் சரித்திர வாராய்ச்சியார் கூற்றுப்படி 3,000 வருடங்களுக்கு முன்னர் வடமொழியெனும் பெயரே நம் பரதகண்டத்திலிருந்திருக்க நியாயமில்லை யென்பதை மேலே காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறிருக்கச் சிவஞானபோத மெனுந் தமிழ்நூல் பனிரெண்டு சூத்திரங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுளதில் சூத்திரமெனும் மொழியே வடமொழிக் குரித்தானதாயும், வடமொழி வியாகரணத்தில் சூத்திர மிவ்வகை இலட்சண முளதெனக் கூறப்பட்டதாயு மிருக்கிறது. மேலுமொவ்வொரு தமிழ்ச் சூத்திரத்திலு மனேக வடமொழிகள் கலந்திருக்கின்றன.

இந்நூலுக்கிட்டபெயரும் சிவ + க்ஞான + போதம் என மூன்று வடமொழியானாயதே. இத்தகைய வேதுகளை நோக்கும்போது சீசண்டருத்திரன் நந்திதேவர்க்கருளியபோதே அதாவது ஆரிய பாஷை நம் நாட்டில் புகும் முன்னரே தமிழ் மொழிகளுடன் ஆரிய மொழிகளையுங் கலந்து நூல்செய்து சிவஞானபோதமென ஆரியமொழிப் பெயருமிட்டு அந்நூலை உபதேசித்தாரெனக் கொள்ளவேண்டும். பூர்வமாயுள்ள சங்க நூல்களில் அநேகம் வடமொழிக் கலப்பின்றித் தமிழ் மொழிகளாலியற்றப்பட்டு அந்நூல்களுக்குத் தமிழ்ப்பாஷை நாமமே பூர்வீகாள் புனைந்திருத்தல் தமிழ் ஆராய்ச்சியோர் பல்லோருமறிந்த விடயமே. அவ்வாறிருப்பதுதான் சிறப்பென்றுங் கொள்ளுகிறார்கள். இவைகளைப்போலன்றோ ஆரியபாஷை புகும் முன்னர் சிவஞான போத முற்பத்தியாயிருந்தால் அது சுத்தத் தமிழ் மொழிகளாலாக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். அவ்வாறின்றி வடமொழிகளையுந் தென் மொழிகளையுங் கலந்து வடமொழி வியாகரணத்தை ஆதாரமாக் கொண்டு பிரிவுகள் முதலிய வேற்பட்டிருப்பதைப் பாரபட்ச மன்னியில் நிதானிக்குங்கால் சிவஞானபோதமெனுந் தமிழ் நூல் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தின் மொழிபெயர்ப்பாயிருக்க வேண்டுமென்றே நிதரிசனமாய் விளங்குகிறது.

6. இது நிற்க மெய்கண்டசிவம் சிவஞானபோத முபதேசிக்கப் பெற்ற போழ்து மூவாண்டைப் பிராயத்தார் ஆரியபாடைக்குரிமை யல்லாத குலத்தில் ஜெனித்தவர் ஆனதால் வடமொழிச் சப்தாதிகள் அவர் வாக்கில் திருத்தமாய் வாராதாம். ஆனதால் தமிழ்ச் சிவஞான போதத்தைத் தான் பரஞ்சோதியார் அவருக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டுமாம். இவ்வாறு பொருள்பட வொருவர் எழுதியிருக்கிறார். (அவர் சொந்த மொழிகளை யெழுதினால் அம்மொழிகளைப் படிக்குஞ் சைவர்கள் மிக வருந்துவார்கள்.) சில வருடங்களுக்கு முன்னர்ப் புறமதத்தா ரொருவர் நம் மெய்கண்ட தேவரைச்சுட்டி மெய்கண்டார்க்கு வடமொழிப் பயிற்சி யில்லையென்றுங் கீர்வாண பாஷை தெரியாதென்றும் மற்றுஞ்சில வெழுதினார். அக்காலத்துச் சைவப் பெரியோர்கள் கொஞ்சமும் பொறார்களாகி அதைக் கொடுஞ் சிவதூஷணமாகக்கொண்டு அதற்குப் பிரதியுத்தரமாக வொரு புத்தக மெழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் "எமது சிவஞான மணிக்கு வடமொழியுந் தென்மொழியுங் கற்றுவந்தன வல்ல" வென்றும் "திருவவதாரஞ் செய்து 2½ வருடமளவும் பால் முதலிய ஆகாரங்

கொள்ளுதலும், அழுதலுஞ், சிரித்தலும், விளையாடுதலும், ஓடுதலும், ஆடுதலும் வார்த்தை சொல்வதுமின்றிக் குழவிக்கல் லொத்துத் தரையிற் கிடந்து திருவருள் உபகரிக்க ஒரு குறையுமின்றி வளர்ந்து வந்தனரென்றும்" இத்தகைய பெருமானைச் சுட்டி நமதன்பர் நிந்தை யெழுப்பியது ஆச்சரியத்திலுமாச்சரியமா மெனவும் மிக்க பரிதாபத்துடனெழுதப்பட்டிருக்கிறது. மெய்கண்ட சிவம் (சுகர் ஆதியோர்போல்) சாம் சித்தராய்த் திருவெண் காட்டடிகள் அனுக்கிரகத்தினால் அவதரித்த மகானெனவவர் சரித்திரங் கூறுவதை யேனோ விக்கூற்றார் கொள்ளாமல் உலகில் ஜெனிக்கும் சாமானிய சிசுவைப்போ லெண்ணினார்கள். இது கலியின் வன்மையே. சமீபகாலத்தில் அவதரித்த திராவிடமா பாஷியகர்த்தர் சிவஞான முனிவரின் வடமொழிப் பயிற்சி யித்தன்மைத்தென வறியாத சைவசித்தாந்திகளுமுளரோ? வார்த்திகப் பொழிப்புரையும், உதாரண வெண்பாக்களுமருளியது மெய்கண்ட சிவமென்பதை யொப்பாதிருக்க வொருவராலும் முடியாதன்றோ? சூத்திரங்களிலடங்கியிருக்கும் விடயங்களைப் பிரித்து அதிகரண மென்னும் வடமொழிப் பெயரிட்டோரியாவர்? பொழிப்புரை யினும் உதாரண வெண்பாக்களிலும் சூத்திரத்திற் காணுமாறு அநேக வடமொழிகள், ஸ்திதி, அத்துவிதம், சுதந்திரம், ஏகாநேகம், அந்தக்கரணம், சத்து, அசத்து, ஸ்ரீ. அசந்திதன், பஞ்சாவஸ்தன், தைவம், பக்தர், காஷ்டம், ஆலயம், வேஷம், முதலிய பல வடமொழிகள் காணக்கிடக்கின்றன வன்றோ? இதற்கென்ன சமாதானஞ் சொல்வார்கள்? இதுவும் நிற்க,

7. (க) தமிழ்ச் சிவஞானபோதச் சிறப்புப்பாயிரத்தில் காணப்படும் "உயர் சிவஞானபோத முரைத்தோன்" எனும் பதத்திற்குச் "சிவஞானபோதத்தைத் தமிழாக அருளிச் செய்தவ" னெனப் பாண்டிப் பெருமாளும் "சிவஞானபோதமென்னும் வடநூலை மொழி பெயர்த்துக்கூறி வார்த்திக மென்னும் பொழிப்புரை செய்தோ" னென மாதவச் சிவஞான முனிவரும் உரையியற்றி யிருக்கின்றனர்.

(உ) தமிழ்ச் சிவஞானபோதச் சிறப்பை ஆன்றோர் ஓர் வெண்பாவினாற் றுதித்திருக்கிறார்கள். அதில் "போதமிகு, நெய்யினுறு சுவையா நீள் வெண்ணை மெய்கண்டான், செய்த தமிழ் நூலின்றிறம்" எனக் கூறியிருக்கிறார்கள். "மெய்கண்டான் செய் தமிழ்

நூல்" என்றதில் பொழிப்புரையும், உதாரண வெண்பாக்கள் மட்டு மடங்கியிருக்கிறதெனக் கூறுதல் பொருந்தாது. அவைகள் நூலின் பொருளை விளக்கவெழுந்த அத்தங்களே. ஆனதால் மெய்கண்டார் செய்த தமிழ் நூலானது பொழிப்புரையும் உதாரண வெண்பாக்க ளோடுங்கூடிய 12 தமிழ் சூத்திரங்களாகிய தமிழ்ச் சிவஞானபோதமே.

(ங) மெய்கண்ட பரமாசிரியன் முதன் மாணாக்கராகிய அருணந்தி சிவம்-தாம் குரவரின் ஆக்ஞைப்படி யருளிய சிவஞான சித்தியின் சுபட்சத்துக்கு வழிநூலின்ன தென மொழிந்த "என்னை யிப்பவத்திற் சேரா" வெனுஞ் செய்யுளில் "மெய்கண்டானூல் சென்னியிற்கொண்டு சைவத்திறத்தினைத் தெரிக்கலுற்றாம்" என்றருளியிருக்கிறது. இச்செய்யுளில் "மெய்கண்டானூல்" எனக்கூறிய பதங்களில் 12-தமிழ்ச்சூத்திர மொழிந்து ஏனைய பொழிப்புரை உதாரண வெண்பாக்கள் மட்டும்தான் அடங்கியிருக்கிறதெனக் கூறுவது கொஞ்சமும் பொருந்தா. ஏனெனில் 12 சூத்திரங்கடான் நூலெனப் பெயர் பெறும். மற்றவைகள் அவைகளின் உரையே. மெய்கண்டானூல் எனும் பதம், மெய்கண்டாருக்குப் பரஞ்சோதியார் கொடுத்த நூல்எனப் பொருள் கொள்ள விடமுமில்லை. ஏனெனில் அப்படிப் பொருள் கொள்ளுங்கால் நூல் என்பதில், பனிரெண்டு சூத்திரமட்டு மடங்கி மெய்கண்டாரருளியதென விருவகையாரு மொப்புக்கொண்டிருக்கிறவார்த்தீகப் பொழிப்புரை. உதாரண வெண்பாக்கள் அடங்காமல் நிற்கும். இக்கருத்தினாலன்றோ சிவஞானசித்திக் குரையெழுதிய திராவிட மகாபாஷ்யகர்த்தராகிய சிஞான முநிவரும் மற்றை யுரையாசிரியர்களும் மெய்கண்டதேவன் மொழிபெயர்த் தருளிச்செய்த சிவஞானபோத நூலென்றே இதற்குரை கண்டார்கள். மெய்கண்டார் முதல் மாணாக்கராகிய அருணந்தி சிவாசாரியாராகிய சகலாகம பண்டிதர் மெய்கண்டாரினும் வயதில் மிகவும் முதிர்ந்தவர். இப்பெரியோர் மெய்கண்ட தேவரை நேரில் தெரிசிக்கப் பெற்றும் அத்தேவரிடம் உபதேசம் பெற்றும் சிவஞானபோதம் பாடங்கேட்டும் சிவஞான சித்தியெனும் வழிநூலை ஆச்சாரியர் கட்டளைப்படி இயற்றியவருமாவர். ஆனதால் இக்கால மேனாட்டு நாகரீகத்தைக் கைப்பற்றினோர் இப்படியிருக்க வேண்டும், அப்படித்தான் இருக்கும் என யாதொரு பிராமணமுமின்றித் தங்கள் மனமே பிரமாணமாக எழுதி வருபவைகளைவிட மெய்கண்ட தேவரிடம் நேரில் பாடங்கேட்ட சகலாகமபண்டிதர் கூற்றுக்கு எவ்வித சந்தேக ஆட்சேபனை

யன்னியில் கௌரவங் கொடுத்து அதுதான் உண்மையெனப் பிரத்தியட்ச சாட்சியத்தால் ஒப்புக்கொள்வது சைவசித்தாந்திகள் பல்லோருக்கும் கடமையாகும். சிவஞானசித்தி பரபட்சத்துக் குரையியற்றிய மற்றோருரையாசிரியர் தாம் கூறிய அவையடக்கத்தில்,

* * *

"நல்லருள் புரியும் நந்திகேசன் ஓதிய போதத்துண்மை தன்விச் செந்தமிழ்ப்படுத்தி, யத்திருநாமத்தாற்றந்துரைத் தருளினன் றபோதனர் தமக்கு வெண்ணைமாநகர் மெய்கண்டதேவன், அவனடி பரவித் தொழுதுருள் பெற்ற அருணந்தி தேவன் சிவஞானசித்தி யென்று பேரிட்டுப் பரமதந் தன்மதமென விரண்டாக்கி"

எனக் கூறியுள்ளார். இதினாலும் மெய்கண்ட தேவரே தமிழ்ப் பாஷையில் சிவஞானனபோதத்தை மொழிபெயர்த்தாரென உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல விளங்குகிறது.

(ச) உமாபதிசிவம் தாமருளிய சிவப்பிரகாச மெனும் நூலில் நூல் மரபுகூறிய செய்யுளில், "தெரித்தகுருமுதல்வருயர் சிவஞான போதஞ் செப்பினர் பின்பவர் புதல்வர் சிவஞானசித்தி விரித்தனர்" எனக் கூறியிருப்பதை நோக்குங்கால் தம்மரபின் முதற் குரவராகிய மெய்கண்டதேவரே சிவஞான போதத்தை யருளினாரென்று கூறியதாகச் சொல்லவேண்டி வருமேயன்றி 12 சூத்திர மொழிந்த மற்றவைகளை மட்டுமருளினாரென்று சொல்ல வாரா. சிவப்பிரகாச நூலுக்கு மதுரைச் சிவப்பிரகாசர் இற்றைக்குச் சுமார் 430 வருடங்களுக்கு முன் அதாவது உமாபதிசிவ மெழுந்தருளியிருந்த சுமார் 175 வருடங்களுக்குப்பின், உரையியற்றி யுள்ளார். அவ்வுரையில் இச்செய்யுளுக்கு மூலக்கிரந்தம் பனிரெண்டினுமுள்ள அத்தத்தைத் தமிழாகப் பனிரெண்டு சூத்திரமாக விரித்து அந்த நூலின் பெயராலே சிவஞானபோத மென்று செய்தருளினாரென வெழுதியிருக்கிறது. உமாபதி சிவத்துக்குப் பின்னர் ஜீவதசையிலிருந்த மதுரைச் சிவப்பிரகாச ரிவ்வாறெழுதியிருப்பதற்கு மிகுதியான கௌரவங் கொடுக்க வேண்டும்.

(ரு) திராவிட மகாபாஷ்யக்கர்த்தராகிய சிவஞான

முனிவர் தாமியற்றிய சிவஞானபோதச் சிற்றுரையில் மெய்கண்ட தேவரைத் துதித்தருளிய செய்யுள் வருமாறு "சிறிய வாடியிற் பெரிய மால்வரைப் பொருள் செறித்தாங்-கறிவு நூல்களின் முடிபெலா மகத்தடக்கியதோர் - நெறிய னீடிய நிகழ் சிவஞானபோதத்தைக் - குறிய தீந்தமிழாலுரை குரவனைப் பணிவாம்" என்பதே. இச்செய்யுளாலும் சிவஞானபோதப் பனிரெண்டு சூத்திரத்தைத் தமிழாலுரைத்தவர் மெய்கண்ட தேவரென்றே வெள்ளிடைமலைபோல விளங்குகிறது. தீந்தமிழாலுரைத்தா ரெனவே தமிழிலுரைப்பதற்கு முன்னர் வேறு பாடையிலிருந்ததாகவே கொள்ளக் கிடக்கிறது.

(கூ) நிரம்ப வழகிய தேசிகரியற்றிய சேதுப்புராணம் கடவுள் வாழ்த்தில் "அல்லாத பரசமையத் தலகைத்தேர் விண்டகலங்கல் புனற்பெண்ணை வயல்சூழ் வெண்ணைப் - பொல்லாத விபமுகத்துப் புத்தேடன்பாற் புனித சிவாகமம் பொருண்மை பொருந்தவாய்ந்து-நில்லாத நிலையிது மற்றென்று மொன்றாய் நிற்குநிலையிதுவென மெய்ந்நெறி தேர்ந்தியாரும்- வெல்லாத சிவஞானபோதஞ் சொன்ன மெய்கண்டான் சரண முடிமீதுகொள்வாம்." இதினாலும் சிவஞானபோத மெனும் நூலை யியற்றினவர் மெய்கண்டாரெனவே விளங்குகிறது. சிவஞான போதஞ் சொன்னாரென்றால் 12 சூத்திரம் வார்த்திகப் பொழிப்பு, உதாரண வெண்பாக்கள் இவைகளடங்கிய சிவஞான போதமெனப் பொருள் கொள்ளவேண்டுமே யொழிய ஒன்றைவிட்டு ஒன்றைக் கொள்வது பொருத்தமிலது. இதுகாறும் நூலினது பிரமாணத்தால் காட்டப்பட்டது; யுக்திவகை யா யொன்றுரைக்கின்றேன். நவீனக் கொள்கையார் கூற்றுப்படி தமிழ்ச் சிவஞானபோதம் சீகண்டருத்திரரால் நந்தியெம்பெருமானுக் குபதேசிக்கப் பட்டிருந்தால் சீகண்டர், மெய்கண்டாரைவிட எத்தனை திறத்திலோ சிறப்புடையவராயிருக்கையில், தமிழ்ச் சிவஞானபோதத்துக்குச் சிறப்புப்பாயிர மியற்றினோர் அப்பாயிரத்திலும் மெய்கண்டார் முதன் மாணாக்கர் அருணந்தி தேவர் ஆதியோரியற்றிய நூல்களின் நூல்வழிச் செய்யுட்களிலும் சிவஞான முரைத்தோன் சீகண்டன் சீகண்டர் நூல், சீகண்டர்தமிழ், சீகணடர் சிவஞானபோதஞ் செப்பினர் என்றல்லவா? கூறியிருக்கவேண்டும் அப்படிக்கன்றி சிவஞானபோத முரைத்தோன் மெய்கண்ட தேவன் மெய்கண்டான் செய்ததமிழ், மெய்கண்டானூல், குருமுதல்வறாயர் சிவஞான

போதஞ் செப்பினர் என ஏன் கூறவேண்டும், இன்னமுஞ் சைவசிந்தாந்த நூல்களின் உரையாசிரியர் பலராலும் வடமொழிச் சிவஞானபோதத்தை மெய்கண்டதேவர் தமிழ்மொழிபெயர்த்தா ரெனவே எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

(எ) மற்றுமோர் நியாயமுளது. சைவசித்தாந்த மரபுக்குரிய திருவாவடுதுறை யென்னுஞ் சைவாதீனம் இற்றைக்குச் சுமார் 500 ஆண்டுகட்குமுன் தோற்றியது. இவ்வா தீனம் மெய்கண்டார் சந்ததி "மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் மெய்ஞ்ஞான பாநுவாகிக் குயிலாரும் பொழிற் றிருவாவடுதுறை வாழ் குருநமச்சிவாயதேவன் சைலாதி மரபுடையான் றிருமரபு நீடூழிதழைக மாதோ" என முதற்குரவர் நமச்சிவாய மூர்த்திகளை இவ் ஆதீன பரம்பரையார் துதித்திருப்பதனாலும் இவ்வுண்மை விளங்கும். மெய்கண்டார் ஆதிய சந்தான குரவர் நால்வர்களுடைய குருமுகுர்த்தங்கணான்கும் திருவெண்ணைநல்லூர், திருத்துறையூர், சிதம்பரம் இத்தலங்களிலிருந்து விளங்கிவருவதில் இந்த குருமுகுர்த்த ஆலயங்களும் அவைகளுக்கு ஏற்பட்ட பண்டையக்காலத்திய வருவாய்களும் இத்திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தார் ஆளுகைக்குள்ளேயே தொன்றுதொட்டு இருந்து அக்குருமுகுர்த்தங்களுக்கு நித்திய நைமித்திக ஆராதனைகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த ஆதீனத்தாரும் பண்டையகாலந் தொட்டே சிவஞானபோதம் தமிழ்ப்பனிரெண்டு சூத்திரமும் மெய்கண்ட தேவரால் வடமொழியிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டு அதற்கு வார்த்தீகப்பொழிப்பும் உதாரண வெண்பாக்களும் அருளப்பட்ட தெனவும் சென்ற 500 ஆண்டுகளாகவே கைக்கொண்டும் வருகின்றார்கள். சூரியனார் கோயில் முதலிய மற்றைச் சைவ ஆதீனத்தார்களும் இவ்வாறே கடைப்பிடித் திருக்கின்றார்கள். இதுகாறுங் காட்டியவற்றால் தமிழ்ச் சிவஞானபோதம் வடமொழியின் மொழிபெயர்ப்பே யெனக் கொள்ளக் கிடக்கிறது.

(அ) சிவஞானபோத மென்னும் நூல் ஆரிய பாடையிலேயே ஆதியில் உண்டாய தென்பதற்கு மற்றுமோர் நியாயமுளது. நந்தியெம்பெருமான் ஆரிய வகுப்பினரா? திராவிட வகுப்பினரா? இவ்வியாசத் தொவக்கத்தில் விவரித்திருக்கிறபடி நந்தியெம்பெருமான் ஆரிய சந்ததியாரே யாவர். சிவபிரானை

நந்தமிழ் மறையில் "ஆரியன் கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்" என அருளியிருப்பமையினானும், அவனே ஆரிய பாஷைக்கு முதற்குரவராயினமையினானும், அப்பாஷையிலேயே நந்தியெம் பெருமானுக்கு உபதேசித்தாரெனக் கொள்வதே மிக்க பொருத்தமாம். நந்தியெம்பெருமான் திராவிடரேயென நந்தமிழ் மக்களில் கூறுவருளரேல் தக்க னூற் பிரமாணங்களுடன் தமிழுலகுக்கு உபகரித்துக் காட்டவேண்டும்.

மேலே நூன்முகத்தாலும் யுக்திவாதத்தாலும் விவரித்துக் காட்டியபடி மெய்கண்டதேவ நாயனார் காலமுதல் அவர் மாணாக்கராதியோராலும் சிவானு பூதிச்செல்வர் பலராலும் கூறியிருப்பதைச் சற்றும் யோசியாமல் தமிழ்ச் சிவஞான போதமெனும் நூல் வடமொழியின் மொழிபெயர்ப்பென்று சொல்பவர்களை யெல்லா மொருங்கு சேர்த்து "குரும்பாட்டுக்கூட்ட" மென வொருவர் கூசா தெழுதியிருக்கிறார். இவர் மனவலிமை யெத்துணையதோ அறிகிலேன். கலியின் வலிமையெனச் சொல்வதைவிட வேறுவகையாய்ச் சொல்லவு மெழுதவும் நாவுங்கையு மெழவில்லை. குரும்பாட்டுக் கூட்டமென்று கூறிய மொழிகளடங்கிய அவர் வியாசத்தையும் அந்தோ! சித்தாந்தமெனும் பத்திரிகையில் பிரசுரித்துமிருக்கிறார்கள்.

மேற்காட்டிய நியாயங்களை இருதிறத்தாரும் நடுவு நிலைமையாய்த் தழுவித்தத்தம் கொள்கைகளைப் பிரமாண மூலமாகத் தாபித்துத் தமிழுலகுக்குக் காட்டுவார்களெனப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

திரு.மா.சாம்பசிவம் பிள்ளை,
திருச்சினாப்பள்ளி.